

Stroje rozhodly střet. Mocnost, filosoficko-etický se vymezující sociální spravedlností a paternalistickou péčí o uspokojení základních životních potřeb všech individuí a skýtající inspirativní příklad sociálně a *citově* nespokojeným ve společnostech *humanismu* - produktu výrobně-technologické základny, existovala v podmínkách permaentního vnějšího ohrožení: kapitál totiž nepřipouštěl alternativy. Mocnost stojící na troskách carského Ruska v soupeření obstát jen se zdárným – kumulovaným ovšemže do výroby strojů, význam zbrojního. Dějiny antagonistického soupeření *humanismu* jsou dějinami vynalézání a výroby z planetárního ničení – a zároveň pradějiny: vždyť každý nový objev průmyslu na zabýbovem zvyšujícím jak člověkovy ambice poznat vesmír, tak i ambice do kosmických prostorů proniknout. Pazourek člověkem opracovaný do pěstního klínu, člověku však daný jako produkt tisícileté výroby přírody, potažmo kosmu, se vesmíru vrací jako jeho nová dimenze – dimenze ducha.

